

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2020 și sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 23 octombrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului

Găină Stepan xxxxx, născut la xxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 25.03.2019 – 23.10.2019;

Instanța de apel: 12.11.2019 – 02.03.2020;

Instanța de recurs: 07.07.2020 – 18.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul central din 25 octombrie 2019, Găină Stepan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Codul penal și i-a fost stabilită în baza acestei Legi, pedeapsa penală sub forma de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral, acțiunea civilă înaintată de Magherramova Svetlana și s-a încasat din contul lui Găină Stepan suma de 1800 (una mie opt sute) lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 20.000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat din contul lui Găină Stepan în beneficiul statului suma de 1145,80 (o mie o sută patruzeci și cinci,80) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Găină Stepan, la 25 decembrie 2018, aproximativ la orele 22:00, aflându-se în stradă în s. xxxxxxxxx, urmărind scopul provocării leziunilor corporale în rezultatul relațiilor ostile ce le avea cu Magherramova Svetlana i-a aplicat violent multiple lovituri cu o vergea metalică pe diverse părți a corpului,

cauzându-i astfel părții vătămate Magherramova Svetlana, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201909D0008 din 26.02.2019 vătămări corporale sub formă de plagă contuză în regiunea piloasă a capului, fractura osului metacarpian V al mâinii stângi, multiple echimoze și edeme posttraumatice în regiunea feței și membrelor superioare, escoriații în regiunea genunchiului stâng, care a condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămări corporale medii.

Prin acțiunile sale intenționate Găină Stepan, a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin.(1) Codul penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Moțîpan Constantin, în numele inculpatului Găină Stepan, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie emisă sentința de achitare.

3.1 În motivarea apelului avocatul Moțîpan Constantin, în numele inculpatului Găină Stepan a indicat că:

- atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată vinovăția condamnatului nu sa confirmat;

- din dispozițiile martorilor reiese că condamnatul Găină Stepan în noaptea de 25.12.2018 era îmbrăcat într-o scurtă de culoare deschisă, dar nici cum de culoare neagră după cum afirmă partea vătămată. Prin urmare în ședința instanței de judecată nu a fost stabilită persoana, care i-a pricinuit leziuni corporale părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Moțîpan Constantin, în numele inculpatului Găină Stepan și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Găină Stepan a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală.

Necătând la faptul că inculpatul Găină Stepan vina n-a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente,

concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate, Magherramova Svetlana; declarațiile martorului Magherramov Rafael; declarațiile martorului Magherramov Aramis; declarațiile martorului Eni Cristina; declarațiile martorului Eni Viorica; declarațiile martorului Marinina Polina; declarațiile martorului Ivasiunico Elena; declarațiile martorului Alexa Semion; ordonanță de pornire a urmăririi penale în baza art. 152 alin.1 Codul penal din 10 ianuarie 2019 (f.d.1); proces-verbal de consemnare a plângerii-verbale depusă de Magherramova Svetlana din 10 ianuarie 2019 (f.d.12); proces-verbal de audiere a victimei Magherramova Svetlana din 26 decembrie 2018 (f.d.13); proces-verbal de audiere a părții vătămate Magherramova Svetlana din 10 ianuarie 2019 (f.d.17-19); proces-verbal de confruntare din 13.03.2019 între bănuitul Găină Stepan și partea vătămată Magherramova Svetlana, în cadrul căreia părțile și-au menținut declarațiile date anterior (f.d.28); raportul de expertiză medico-legală Nr.201909D0008 din 26.02.2019; procesul-verbal de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice din data de 13.03.2019, prin care s-a stabilit că ultimul apel efectuat de partea vătămată a avut loc la orele 22.12. (f.d.42-43).

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului, care invocând temei pentru recurs *pct. 6, 12* art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei și a dispune achitarea lui Găină Stepan privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

5.1 În motivarea recursului avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului a indicat că:

- învinuirea lui Găină Stepan și sentința de condamnare se bazează în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate Magherramova Svetlana, alte probe pertinente, concludente și utile din care să rezulte că anume Găina Stepan este vinovat nu au fost administrate de către organul de urmărire penală;

- din motiv că unica probă directă administrată de către acuzare sunt declarațiile părții vătămate, care vin în contradicție cu declarațiile inculpatului consideră că în conformitate cu prevederile art. 93 alin.(2) din Codul de procedură penală, declarațiile inculpatului și părții vătămate se consideră probe egale, legea nu stipulează că declarațiile părții vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului. Instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și a prorelor prezentate de părți, în egală măsură, ca ulterior să dea acestora o apreciere obiectivă sub toate aspectele;

- consideră că nu poate fi vorba despre cercetarea probelor în ansamblu atât timp, cit sentința de condamnare este bazată în totalitate pe declarațiile părții vătămate Magherramova Svetlana, martori oculari nu sunt, toți martorii au făcut declarații din spusele părții vătămate;

- consideră că partea acuzării nu a reușit să prezinte suficiente probe care ar confirma cu certitudine că Găină Stepan a comis careva infracțiune, iar în conformitate cu prevederile art. 8 Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului;

- consideră, că la cercetarea cauzei, instanța de apel cât și prima instanță nu a dat destulă eficiență prevederilor art. 26 pct.3 Codul de procedură penală, nu a cercetat probele administrate sub toate aspectele, nu le-a verificat, nu le-a dat apreciere la justa lor valoare, fapt ce a dus la concluzii pripite, încadrarea greșită a acțiunilor inculpatului Găină Stepan;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel, nu au luat în considerație tot obiectul probatoriu administrat la caz, care se caracterizează prin relevanță, concludență și utilitate, dar în mod exclusiv, au dat prioritate declarațiilor părții vătămate, ceea ce nu înseamnă o apreciere greșită a probei, dar o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția oferită, prin încadrarea juridică greșită a faptei;

- instanțele de fond nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, necercetând sub toate aspectele probele administrate de părți, fără a le verifica minuțios și nu au dat o apreciere justă prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul nu au confirmat vinovăția inculpatului Găină Stepan de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin.(1) Cod penal;

- din declarațiile părții vătămate din alte probe materiale nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, nu a fost verificată veridicitatea acestora din motiv că partea vătămată, la ședința de judecată nu s-a prezentat - împrejurare care diminuează forța probatorie a declarațiilor respective, ce nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu art. 431 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de

recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiuri pentru recurs stipulate la pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă recurentul nu a indicat pentru care altă faptă instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire și care încadrare juridică greșită s-a dat faptei.

Or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea neargumentată precum că, instanța de apel eronat a dispus menținerea sentinței de condamnare a lui Găină Stepan în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Verificând alegațiile avocatului, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului și menținere a sentinței a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de apel a

constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent vinovăția lui Găină Stepan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției în partea stabilirii vinovăției inculpatului Găină Stepan, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, că le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Găină Stepan xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda